

Τόμος Δ'.
ΑΡΙΘΜ. 1 (73).

Συνδρομή ἀρχομένη ἀπὸ 1. Ἰανουαρίου καὶ 1. Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους, ἐξέμνητος μόνον
καὶ προπληρωτέα: Πανταχοῦ φράγκ. χρ. 10 ἢ μάγκ. 8.

ΕΤΟΣ Δ'.
τῇ 1/13. Ἰανουαρίου 1888.

Ο ΣΗΜΕΡΙΝΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΑΛΦΑΒΗΤΟΣ.

Ὁ ἀλφάβητος ἡμῶν εἶναι βεβαίως ὁ πολυτελέστερος ὅλων τῶν σημερινῶν ἀλφαβήτων τῆς Εὐρώπης. Αἱ ἄλλαι αὐτῆς γλῶσσαι εἰκονίζουσι συνήθως ἕκαστον ἥχον δι' ἑνὸς καὶ μόνου φωνήεντος. Τινὲς μάλιστα ἐπιτείνουσι τὴν περὶ τοῦτο οἰκονομίαν εἰς τοσοῦτον ὥστε διὰ τοῦ αὐτοῦ φωνήεντος ἐκφέρουσι διαφόρους ἥχους. Ὁ δὲ ἡμέτερος ἀλφάβητος ἔχει δύο φωνήεντα ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ἀπαραλλάκτως παριστῶντα ἥχον· τὸ ρ καὶ το ω. Ἐχει τρία φωνήεντα ἐκδηλοῦντα ὡσαύτως ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ἥχον· τὸ ι, τὸ η, τὸ υ. Ἐχει τρεῖς διφθόγγους ἐντελῶς μὲν ταῦτοφώνους· εἰ, οἰ, υἰ, ὁμοήχους δὲ τῶν ἀμέσως προηγηθέντων τριῶν φωνηέντων· καὶ ἐπὶ τέλους μίαν διφθόγγον, αἰ, ὁμόηχον τῷ φωνήεντι ε. Δὲν εἶναι δὲ σπάταλος μόνον ὁ ἡμέτερος ἀλφάβητος, ἀλλὰ καὶ ζωγραφικώτατος, ὁ ζωγραφικώτερος ὅλων τῶν ἄλλων τῆς καθ' ἡμᾶς Εὐρώπης. Ἐκαστον φωνήεν καὶ ἑκάστη διφθόγγος, ὅσάκις εὐρίσκονται ἐν ἀρχῇ λέξεως, στέφονται διὰ τῶν λεγομένων πνευμάτων, τῆς ψιλῆς ἢ τῆς δασείας, ἐνῶ εἴτε ψιλοῦνται, εἴτε δασύνονται, προφέρονται ἄνευ οὐδενὸς πνευματισμοῦ. Τὸ δὲ σύμ-

φωνον ρ ἐν ἀρχῇ μὲν τῆς λέξεως πάντοτε δασύνεται, ὅσάκις δὲ συμπίσῃ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς διπλοῦν, διὰ διπλοῦ βραβεύεται στεφάνου, ψιλῆς καὶ δασείας, αἰτινες, ἐννοεῖται, οὐδεμίαν ἔχουσι πρακτικὴν σημασίαν. Ἡ γραμματικὴ βεβαίως ὅτι τὰ φωνήεντα εἶναι ἡ μακρά, ἡ βραχεία, ἡ δίχρονα καὶ ἐν τούτοις προφέρονται ἅπαντα ἀπαραλλάκτως. Ἐχομεν σημεῖα ὀδηγοῦντα ἡμᾶς ποῦ πρέπει νὰ τονίσωμεν τὴν λέξιν· ἐνῶ ὅμως τὰ σημεῖα ταῦτα εἶναι τρία καὶ διαφέρουσιν ἀπ' ἀλλήλων κατὰ τὸ σχῆμα, οὐδόλως τροπολογοῦσι τὴν προφορὰν τοῦ διὰ βαρείας, ἡ ὀξείας, ἡ περισπωμένης τονιζομένου φωνήεντος. Ὑπάρχει ἐν σύμφωνον ἔχον παραδοξότατα προνόμια· καὶ τοῦτο εἶναι τὸ συριστικὸν σ. Ἐν πρώτοις εἰκονίζεται διττῶς, ἐν ἀρχῇ μὲν καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς λέξεως ὡς σ, ἐν τέλει δὲ ὡς ς. Συμβαίνει ὅμως ν' ἀπαντηθῶσιν ἐν τῷ μέσῳ δύο σίγμα· τότε εἴαν ἡ λέξις ᾗναι σύνθετος καὶ ἡ μὲν πρώτη τῶν δύο λέξεων λήγει εἰς σίγμα, ἡ δὲ δευτέρα ἀρχεται ἀπὸ σίγμα ὡσαύτως, ἑκάτερος τῶν τύπων σώζει τὸ ἑαυτοῦ διακρίωμα καὶ ἀμφοτέροι παρατάσσονται κατὰ τὸ ἴδιον σχῆμα. Πλὴν τούτων ἡ γραφή

ΣΑΔΙ-ΚΑΡΝΩ.

Προέδρος τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας.